

Olsztyn, dnia 07 lipca 2009r.

PN. 0914 - 26 / 09

Wojewódzki Sąd Administracyjny
Wydział II Ogólny w Olsztynie
ul. Emilii Plater 1; 10-562 Olsztyn

Skarżący : Gmina Jeziorany,
11-320 Jeziorany, Plac Zamkowy 4,
repr.przez radcę prawnego Mariolę
Ropiak

Strona przeciwna : Wojewoda
Warmińsko – Mazurski
Al. Piłsudskiego 7/9
10-575 Olsztyn
repr.przez radcę prawnego
Dianę Gładys

Odpowiedź na skargę

W imieniu Wojewody Warmińsko – Mazurskiego, którego pełnomocnictwo załączam, przekazuję skargę Gminy Jeziorany, która wpłynęła do organu nadzoru w dniu 9 czerwca 2009r. wraz z aktami sprawy.

Jednocześnie wnoszę o :

1. oddalenie skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Warmińsko – Mazurskiego z dnia 7 maja 2009r., znak: PN.0911-178/09, gdyż nie ma ona uzasadnionych podstaw,
2. zasądzenie od strony skarżącej na rzecz Wojewody Warmińsko – Mazurskiego kosztów postępowania według norm przepisanych

Uzasadnienie

Rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 7 maja 2009r., znak: PN.0911-178/09, Wojewoda Warmińsko – Mazurski stwierdził nieważność uchwały Rady Miejskiej w Jezioranach nr XXI/236/09 z dnia 31 marca 2009r. w sprawie ustalenia zasad korzystania ze stołówki Ośrodka Sportu i Rekreacji w Jezioranach.

Na powyższe rozstrzygnięcie skargę w dniu 9 czerwca 2009r. złożyła Gmina Jeziorany, wnosząc o uchylenie w całości zaskarżonego rozstrzygnięcia nadzorczego i obciążenie Wojewody Warmińsko – Mazurskiego kosztami postępowania, zarzucając naruszenie przepisów art. 91 i art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990r o samorządzie gminnym (Dz.U. 2001r., Nr 142, poz. 1591; późn.zm.).

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w treści skargi stwierdzić należy, iż nie zasługują one na uwzględnienie.

Zgodzić się należy ze stanowiskiem skarżącej, iż w oparciu o treść art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie

zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urzędzeń użyteczności publicznej, a także ze stanowiskiem, iż adresatami tych norm mogą być wszystkie osoby korzystające z obiektów i urzędzeń gminnych.

Nie sposób jednak z powyższego wyprowadzić wniosku, iż ustalenie zasad prowadzenia działalności stołówki pozostaje tożsame z ustaleniem zasad korzystania z obiektów gminnych. Odmienna wykładnia zakresu znaczeniowego w/w kategorii pojęciowych wydaje się pozostawać w niniejszej sprawie zasadniczym elementem sporu stron.

Organ stanowiący (w zakresie kompetencji do ustalania zasad korzystania z obiektów gminnych) może postanowić, iż określony obiekt, albo też pomieszczenie w budynku będą wykorzystywane jako stołówka. Organ ten może także ustalić, iż stołówka taka będzie prowadzona przez Ośrodek Sportu i Rekreacji. W razie takiego ustalenia jednak, prowadzenie stołówki w obiekcie gminnym stanowi jedną ze sfer działalności podmiotu jakim jest Ośrodek Sportu i Rekreacji.

Prowadzenie działalności stołówkowej polega w swej istocie na świadczeniu usług stołówkowych na rzecz osób, które usługi takie wykupiły. Stosunek prawny pomiędzy świadczącym usługi stołówkowe a korzystającym z usług stołówkowych ma charakter obligacyjny.

W przypadku, w którym podmiotem prowadzącym działalność stołówkową ustanowiony został Ośrodek Sportu i Rekreacji, funkcjonujący pod kierownictwem dyrektora, to ten właśnie podmiot posiada uprawnienie do określenia sposobu wykonywania działalności stołówkowej. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego nie może narzucać dyrektorowi Ośrodka z kim może, a z kim nie może zawierać umów o świadczenie usług stołówkowych. Nie może narzucać dyrektorowi sposobu w jaki winien on dokonywać kalkulacji opłat za posiłki, sposobu w jaki może przyjmować opłaty za posiłki, ani też sposobu w jaki należy dokonywać rozliczenia opłat za posiłki niewykorzystane.

Uchwała Rady Miasta podjęta w powyższym zakresie oznacza w swej istocie ingerencję w zakres i zasady prowadzenia działalności stołówkowej, co nie mieści się w upoważnieniu ustawowym wynikającym z treści art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym (postanowienia pkt 2 – 5 załącznika do stanowiącej przedmiot rozstrzygnięcia uchwały).

Analogicznie ocenić należy ustalenie Rady, iż część działalności stołówkowej, polegająca na wydawaniu posiłków prowadzona być może jedynie w ustalonych uchwałą godzinach, że pracownicy Ośrodka uczestniczący bezpośrednio w wykonywaniu działalności stołówkowej zobligowani są do wywieszania jadłospisu na dany tydzień, że osoby korzystające z usług stołówkowych nie są uprawnione do dokonywania odsprzedaży kartek obiadowych oraz że zobowiązane są do określonego w uchwale Rady zachowania (postanowienia pkt 7 – 13 załącznika do stanowiącej przedmiot rozstrzygnięcia uchwały).

Mając na uwadze powyższe, organ nadzoru podtrzymuje stanowisko wyrażone w treści zaskarżonego rozstrzygnięcia nadzorczego.

Uprawnienia Rady Miejskiej w Jezioranach w zakresie materii uregulowanej przedmiotową uchwałą, wyczerpują się na możliwości określenia zasad korzystania z lokalu przeznaczonego na funkcjonowanie stołówki, jako lokalu stanowiącego mienie komunalne i własność Gminy, a zatem kwestii określonych w pkt 1, pkt 6, pkt 16 i 17 załącznika do stanowiącej przedmiot rozstrzygnięcia uchwały.

Regulacja sposobu wykonywania działalności polegającej na prowadzeniu stołówki i wydawaniu posiłków, a także regulowanie obowiązków osób korzystających z usług

stołórkowych, wykracza poza zakres upoważnienia ustawowego wynikającego z treści art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym.

W zakresie zapisu pkt 6 zdanie 2 załącznika do uchwały organ nadzoru podtrzymuje stanowisko wyrażone w treści uzasadnienia rozstrzygnięcia nadzorczego, iż niezgodne z uwarunkowaniami prawnymi jest postanowienie, że ...

Z uwagi na okoliczność, iż w zamyśle Rady Miejskiej było uchwalenie zasad określających sposób prowadzenia działalności stołórkowej w obiekcie gminnym, organ nadzoru uznał za zasadne stwierdzenie nieważności uchwały Rady w całości, gdyż sprzeczne z zasadą racjonalności stanowienia powszechnie obowiązujących norm prawnych byłoby pozostawienie regulacji marginalnej („uchwały kadłubkowej”), przy jednoczesnym stwierdzeniu nieważności zapisów, stanowiących o istocie i zasadniczym celu podjęcia uchwały.

W tych okolicznościach, w ocenie Wojewody Warmińsko – Mazurskiego, skarga na rozstrzygnięcie nadzorcze nie ma uzasadnionych podstaw prawnych.

Stąd też, wnoszę jak na wstępie.

RADCA/PRAWNY

Diana Gładys

Załączniki :

- 1) skarga wraz z załącznikami opatrzone pieczęcią z datą wpływu
- 2) dokumentacja sprawy
- 3) odpis odpowiedzi na skargę
- 4) pełnomocnictwo